

Jedného krásneho slnečného dňa sa **Ryšavka** hrala na zámočkej pláži, keď jej pohľad zrazu upútal modrý rybárik. Vtáčik dvakrát zakrúžil okolo nej a zamieril do **Arielinho zámku**. Ryšavka veselo poskakovala za ním, poháňaná zvedavosťou a nadšením. Vtáčik sa zastavil pred obrovskými dverami. Zatrepotal krídelkami a zaspieval krásnu melódiu. Vtom sa dvere otvorili a rybárik vletel dnu.

Mačiatko sa usmialo...

... a skočilo za ním!

Trrrrr!

Vrrrrr!

Vzuuum!

„Páni!“ vykřikla Ryšavka, keď letela dolu labyrintom
trblietavých špirál a svetelných kotúčov.

Ryšavka sa točila a obracala, až pristála
labkami priamo na podlahe.

„Pri všetkých
mušliach!“

zafrflalo mačiatko.

Ryšavka sa ocitla v podivnom paláci plnom
peleštekov.

„To je nádhera!“ zašepkala ohromene.

„Vitaj
v Peleštekove, drahá,“
povedal rybárik.

„Nemáme času nazvyš. Hovoria mi paní
Pierková a potrebujem tvoju pomoc!“

„Ja som Ryšavka a som...“

„... veľmi rada, že si tu!“ prerušil ju krásny poník.

„Ja som Podkovička.

Náš malý psíček Vločka má problémy.

Pod' za mnou!“

Poník viedol Ryšavku
a paní Pierkovú na balkón.

„Pri sumčej
šupine!“

vykrikla Ryšavka.

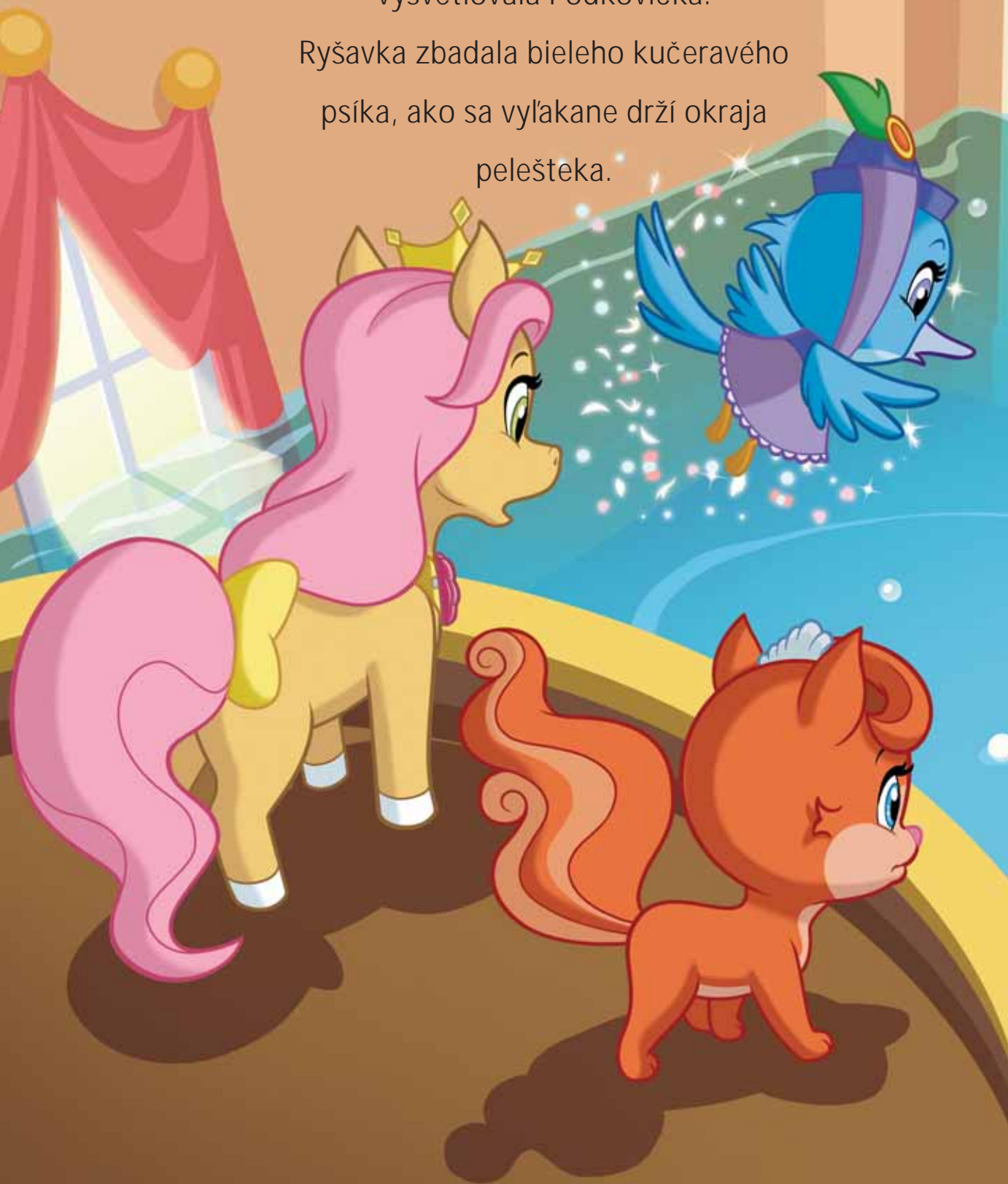
„Čo sa stalo?“

„Vločka nechala pustenú sprchu
a voda pretiekla z vane!“
vysvetľovala Podkovička.

Ryšavka zbadala bieleho kučeravého
psíka, ako sa vyľakane drží okraja
pelešteka.

„Podkovička!“

zúfalo volal psík na poníka.

„Pomôž mi!“

